

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Melnic Petru în numele inculpaților Munteanu Mihail și Munteanu Leonid prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cantemir din 31 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Munteanu Leonid Ivan,

născut la 18 noiembrie 1964, originar și domiciliat în s. Coștangalia r-nul Cantemir, și

Munteanu Mihail Leonid,

născut la 05 decembrie 1992, originar și domiciliat în s. Coștangalia r-nul Cantemir.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 octombrie 2012 - până la 31 decembrie 2013 (instanța de fond);***
- 2. de la 06 mai 2014 - până la 23 aprilie 2015; de la 17 noiembrie 2015 – până la 17 decembrie 2015 (instanța de apel);***
- 3. de la 01 iulie 2015 - până la 13 octombrie 2015; de la 07 iulie 2016 – până la 09 noiembrie 2016 (instanța de recurs ordinar).***

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 31 decembrie 2013, Munteanu Leonid a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8.000 lei.

Prin aceeași sentință, Munteanu Mihail a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu a săvârșit fapta incriminată.

S-a dispus încasarea de la Munteanu Leonid în beneficiul părții vătămate Hariton Ștefan suma de 3000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată privind recuperarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, fiind lăsată spre soluționare în ordinea procesului civil.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Munteanu Leonid la 06.05.2011, aproximativ la ora 20⁰⁰, împreună și de comun acord cu Munteanu L.L., Munteanu I. și Munteanu V. (care au fost condamnați prin decizia Curții de Apel Cahul la 31.10.2013), s-au deplasat la domiciliul lui Hariton Șt., situat în s. Coștangalia, r-nul Cantemir, cu autocamionul de model „ZIL” cu n/î CH AF 299, unde sub pretextul reglării unor relații cu ultimul, aflându-se în stradă, din intenții huliganice, încălcând grosolan *ordinea publică*, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, însoțită de aplicarea *violenței*, printr-o *obraznicie deosebită*, i-au aplicat lui Hariton Șt. lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, provocându-i ultimului leziuni corporale ușoare.

De către organul de urmărire penală Munteanu Mihail a fost învinuit pentru faptul că, la 06.05.2011, aproximativ la ora 20⁰⁰, împreună și de comun acord cu Munteanu L.I., Munteanu L.L., Munteanu I. și Munteanu V., cu autocamionul de model „ZIL” cu n/î CH AF 299, s-au deplasat la domiciliul lui Hariton S., situat în s. Coștangalia r-nul Cantemir, unde sub pretextul reglării unor relații cu Hariton Șt., aflându-se în stradă, din intenții huliganice, încălcând grosolan *ordinea publică*, însoțită de aplicarea *violenței*, printr-o *obraznicie deosebită*, i-au aplicat părții vătămate lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i ultimului leziuni corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința cu apeluri au contestat-o:

- acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare a lui Munteanu Leonid în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar Munteanu Mihail în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Munteanu Mihail să fie suspendată pe un termen de 3 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

În motivarea apelului a invocat că prima instanță la pronunțarea sentinței, nu a analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei în ansamblu și a dat o apreciere greșită probelor acumulate, iar concluziile despre faptul că

Munteanu Mihail nu a comis infracțiunea incriminată, vin în contradicție cu probele acumulate și examinate în ședințele de judecată; instanța nu a dat nici o apreciere deciziei Curții de Apel Cahul din 31.10.2013;

- partea vătămată, Hariton Șt., care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpaților conform învinuirii înaintate, cu admiterea integrală a acțiunii civile;

- avocatul Moraru S. în numele inculpatului Munteanu L., care a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de condamnarea lui Munteanu L. și încetarea procesului penal în privința acestuia cu atragerea la răspundere contravențională în baza art. 78 Cod contravențional, și încetarea procesului contravențional, pe motivul expirării termenului de prescripție, argumentând că hotărârea primei instanțe se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate Hariton Șt., a fiului și soției acestuia, declarații care urmau a fi apreciate critic;

- avocatul Melnic P. în numele inculpatului Munteanu L., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acestuia, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3 Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii invocând că în procesul urmăririi penale și examinării cauzei nu au fost obținute probe suficiente în confirmarea vinovăției inculpatului Munteanu L.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză au fost atacate cu recurs ordinar de acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată argumentând că instanțele de fond au dat o apreciere greșită probelor cu derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpaților, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz;

5.1 avocatul Melnic P. în numele inculpatului Munteanu L., care a solicitat casarea acestora, în partea condamnării lui Munteanu L. cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2015, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia

contestată și dispusă rejudecarea cauzei.

Instanța de recurs a constatat că instanțele de fond prematur au ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Munteanu M., pe motiv că dînsul nu a săvârșit fapta incriminată, prin ce au admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de prima instanță, instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmînd să verifice versiunea privind lipsa de la fața locului a inculpatului Munteanu M. și să aprecieze obiectiv toate probele.

Totodată s-a menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, apelurile declarate de avocații Moraru Sv. și Malic P. în numele inculpatului Munteanu L. au fost respinse ca nefondate.

Apelurile declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată Hariton Șt. au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Munteanu M. și Munteanu L. au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, fiecare.

S-a dispus încasarea de la Munteanu M. și Munteanu L. în beneficiul părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral a câte 3000 lei de la fiecare.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

8. În argumentarea deciziei adoptate instanța de apel reținut că în urma cercetării probelor administrate, cu certitudine s-a constatat că, Munteanu M., la 06.05.2011, aproximativ la ora 20⁰⁰, împreună și de comun acord cu Munteanu L.I., Munteanu L.L., Munteanu I. și Munteanu V., cu autocamionul de model „ZIL” cu n/î CH AF 299, s-au deplasat la domiciliul lui Hariton Ș., situat în s. Coștangalia r-nul Cantemir, unde sub pretextul reglării unor relații cu Hariton Ș., aflându-se în stradă, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, însoțită de aplicarea violenței, printr-o obrăznicie deosebită, i-au aplicat lui Hariton Ș. lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i ultimului vătămări corporale ușoare.

Colegiul penal, a menționat că concluziile primei instanțe despre faptul că Munteanu M. nu a săvârșit infracțiunea incriminată vin în contradicție cu probele administrate la urmărirea penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești, iar la adoptarea sentinței instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Hariton Șt., martorilor acuzării, precum și probele scrise prezentate de procuror, probe care coroborează între ele, bazându-se doar pe declarațiile inculpaților și martorilor apărării, care nu au fost martori oculari și nu au declarat nimic referitor la fapta incriminată inculpaților.

În continuare, instanța de apel a reținut, că la stabilirea pedepsei lui Munteanu L. sub formă de amendă, instanța de fond nu a luat în considerație că acesta pe tot parcursul urmăririi penale s-a eschivat de a se prezenta și a da declarații, fiind anunțat în căutare, nu a recunoscut vina, astfel stabilindu-i o pedeapsă inequitabilă și neproportională în raport cu gravitatea faptei comise.

În consecință Colegiul penal ținând cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, a concluzionat că lui Munteanu L. și Munteanu M. urmează a le fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

9. Împotriva sentinței și deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Melnic P. în numele inculpaților, care invocând temeiurile de drept prevăzute la pct. 6),8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu achitarea lui Munteanu L. și Munteanu M., deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În argumentarea recursului declarat recurentul a invocat următoarele:

- acuzarea nu a prezentat suficiente probe în confirmarea învinuirii formulate;
- declarațiile inculpaților Munteanu L., Munteanu M., care au negat vinovăția și au relatat cum au avut loc în realitate evenimentele au fost confirmate prin declarațiile martorilor Hariton D., Pasat D., Hariton Gh., Cîrlan S., Cîrlan M., Munteanu S., Munteanu I., Munteanu V., declarații care nu au fost apreciate de instanță;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată raportului de expertiză medico-legală nr. 124,,D" prin care s-a stabilit că lui Hariton Șt. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, însă nu s-a stabilit mecanismul provenienței lor. Totodată, instanța nu a ținut cont că prin raportul de expertiză medico-legal nr. 624 din 05.10.2011, nu a fost stabilită apartenența de specie a sângelui depistat

pe „bățul” recunoscut corp delict;

- instanțele de fond au lăsat fără nici o aprecie încălcările admise de către procurorul Mîțăbțîndă, care a efectuat conducerea urmăririi penale fără ca cauza să-i fie repartizată, fapt care atrage nulitatea actelor emise de acest procuror;

- instanța de apel greșit a făcut trimitere la decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31.12.2013, deoarece această decizie a fost contestată cu recurs la CSJ, însă recursul a fost declarat inadmisibil ca fiind depus peste termen;

- la stabilirea pedepselor inculpaților instanța nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și greșit a conchis că Minteanu L. s-a eschivat de organul de urmărire penală.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanța de apel ținând cont de prevederile art. 436 alin. (2) CPP a înlăturat omisiunile reținute prin decizia instanței de recurs și just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și, corect a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Concomitent a mai reținut, că recurentul își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) CPP.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția

instanței și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Referitor la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a motivat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursului declarat se evidențiază că de fapt autorul critică aprecierea probelor, însă nu argumentează ilegalitatea hotărârilor judecătorești din punct de vedere al erorilor de drept invocate, ce au fost comise la judecarea cauzei, precum și nu specifică care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, aceasta cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Relevând cele menționate mai sus, Colegiul penal atestă că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii imputate. La fel, Colegiul penal constată că, instanța de apel în hotărârea adoptată a făcut o analiză amplă probelor administrate în prezenta cauză, ce au confirmat învinuirea adusă lui Munteanu Leonid Ivan și Munteanu Mihail Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanța ierarhic inferioară rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului rezultă, că în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii de huliganism incriminată, însă aceste alegații, ce au fost invocate și în apelurile apărării, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din textul

hotărârii atacate rezultă că, concluzia privind vinovăția lui Munteanu Leonid Ivan și Munteanu Mihail Leonid s-a tras, avînd în vedere: - *declarațiile părții vătămate Hariton Ștefan P.* din care rezultă că de la loviturile care i-au fost aplicate de Munteanu Leonid și-a pierdut cunoștința, iar din acest motiv nu a văzut persoanele care au venit mai târziu, însă de la soție și fiu a aflat că el a fost **lovit de Munteanu Leonid Ivan, Munteanu Mihail Leonid, Munteanu Leonid Leonid, Munteanu Vasile și de Munteanu Ivan.** Cele declarate de partea vătămată au fost confirmate și de *marorii oculari Hariton Ștefan Șt., Hariton Valentina, Hariton Sofia și Pînzari Maria,* care au relatat că partea vătămată a fost bătută în drum lîngă poarta casei sale de către un grup din 5 persoane printre care erau Munteanu Leonid Ivan și Munteanu Mihail Leonid. *Martorul Hariton Valentina* cu certitudine a declarat că Munteanu Mihail la fel i-a aplicat lovituri soțului său. Prin probele scrise anexe la actele cauzei, și anume: *raportul de expertiză medico-legală nr. 124/D din 18.07.2011* potrivit căruia la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale ușoare, ce puteau fi produse la acțiunea traumatică a unor corpuri contondente la lovire și freziune, posibil în timpul și circumstanțele relatate (f.d.59, vol. I); *raportul de expertiză nr. 624 din 05.10.2011* prin care s-a stabilit că sângele depistat pe bâta care a fost recunoscut corp delict este de origine umană, nefiind exclusă proveniența acestuia de la partea vătămată Hariton Șt. (f.d.61, vol. I).

Faptul că Hariton Șt. a fost atacat de către Munteanu Leonid Ivan, Munteanu Mihail Leonid, și încă trei persoane (Munteanu L.L., Munteanu V., și de Munteanu I.), și aceștia i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele a fost confirmat atât de partea vătămată cât și de martorii oculari.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Un alt temei pentru recurs a fost menționat și pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în acest context recurentul invocă, că în speță nu au fost stabilite faptele care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism.

La acest capitol, Colegiul reține, că potrivit materialelor dosarului inculpații au fost învinuiți și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan

ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din aceste prevederi reiese că fapta prejudiciabilă cunoaște 4 modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin violență se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Prin acțiuni care, după conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așa dar, din declarațiile părții vătămate și martorilor Hariton Valentina, Hariton Șt. Șt., Hariton Sofia și Pînzari Maria, rezultă că, la data de 06 mai 2011, în jurul orei 20⁰⁰, inculpații **Munteanu Leonid Ivan, Munteanu Mihail Leonid, și încă trei persoane (Munteanu L.L., Munteanu V., și de Munteanu I.),** s-au

apropiat de partea vătămată și în vederea reglării unor relații cu acesta, în stradă, ce se atribuie la loc public au iscat o ceartă cu Hariton Șt. P., după care i-au aplicat pătimitului mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Deci, faptul că pătimitul aflându-se într-un loc public, a fost agresat și lovit de inculpați a fost confirmat atât prin declarațiile martorilor oculari, cât și prin raportul de constatare medico-legală nr. 124/D din 18.07.2011, astfel chiar și aplicarea unei singure lovituri este suficientă pentru a fi prezent calificativul aplicarea violenței. În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră că, este vădită prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpaților, mai ales că manifestarea unor astfel de acțiuni, provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la săvârșirea infracțiunii.

Doctrina juridică menționează că, în nici un caz nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv.

Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni.

Din circumstanțele speței, rezultă că inițiatorii acțiunilor huliganice sunt inculpații, care au venit la poarta părții vătămate și sub pretextul de a regla niște relații, au iscat un conflict, deranjând prin acțiunile lor ordinea publică.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel a neglijat depozițiile martorilor apărării, sunt neîntemeiate, or instanța în decizia adoptată a analizat declarațiile martorilor menționați în cumul cu alte probe și corect a conchis că acestea nu demonstrează nevinovăția inculpaților, deoarece sunt declarații de ordin general, astfel, persoanele date nefiind martori oculari ai incidentului, nu pot să confirme câte persoane au participat la acțiunile huliganice și cine a aplicat lovituri părții vătămate. Prin urmare, reieșind din faptul că martorii apărării, care au fost audiați nu au fost prezenți în momentul incidentului aceștia nu pot nici confirma declarațiile inculpaților, precum și nu pot infirma nici declarațiile părții vătămate și a martorilor oculari.

Rezumând cele menționate colegiul conchide că soluția instanței de apel la acest capitol este justă și întemeiată, or instanța a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în speță, argumentându-și clar concluzia din care motive

s-au admis unele probe și s-au respins altele.

În continuare Colegiul penal consideră neîntemeiate și criticile formulate de apărare referitor la aprecierea eronată în opinia sa a raportului de expertiză medico-legală nr. 124 „D”, or din acest raport rezultă că părții vătămate Hariton Șt. i-au fost cauzate mai multe leziuni corporale, fiind descrisă localizarea și gravitatea acestora, precum și mecanismul provenienței acestora fiind indicat: *„Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp, corpuri contondent (e) bont (e) la lovire și frexiune (excoreații), posibil în timpul și circumstanțele relatate”* (f.d.59, vol. I).

Totodată, Colegiul conchide că alegațiile recurentului prin care se indică că prin raportul de expertiză medico-legal nr. 624 din 05.10.2011, nu a fost stabilită apartenența de specie a sângelui depistat pe „bățul” recunoscut corp delict, sunt declarative și neîntemeiate, or din concluziile expertului clar rezultă, că *„În spălătura de pe bățul prezentat (ob. 2) a fost găsit sânge de origine umană. Proveniența sângelui în urma examinată de la partea vătămată nu se exclude”* (f.d.61-62, vol. I).

Un alt argument invocat de apărare este acela că, instanța de apel greșit a făcut trimitere la decizia Curții de Apel Cahul din 31.12.2013, deoarece această decizie a fost contestată cu recurs, însă acesta a fost declarat inadmisibil ca fiind depus peste termen.

Colegiul penal respinge acest argument considerându-l neîntemeiat, or decizia la care face referire recurentul, a devenit definitivă și irevocabilă, și se bucură de autoritate de lucru judecat.

La fel este neîntemeiat și următorul argument al recurentului prin care se invocă încălcări admise de către procurorul Mîțăbîndă S., care a efectuat conducerea urmăririi penale fără ca cauza să-i fie repartizată, fapt care în viziunea avocatului Melnic P. atrage nulitatea actelor emise de acest procuror.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze, că la plîngerea cet. Hariton Șt. a fost pornită cauza penală nr.2011430229, care i-a fost repartizată procurorului S. Mîțăblîndă pentru conducerea acțiunilor de urmărire penală (f.d.2, vol. I).

Dat fiind faptul că Munteanu Leonid și Munteanu Mihail, s-au eschivat de la organul de urmărire penală, procurorul a dispus prin ordonanța din 15.11.2011 disjungarea materialelor în privința acestora din cauza penală

nr.2011430229 și atribuirea unui nou număr de înregistrare (f.d.1, vol. I). Ulterior cauzei penale disjuncte i-a fost atribuit nr.2011430385, aceasta fiind suspendată prin ordonanța procurorului S. Mîțăblîndă din 08.12.2011.

La 07.04.2012 din motiv că au dispărut motivele suspendării, în temeiul art. 287³ Cod de procedură penală, prin ordonanța procurorului S. Mîțăblîndă s-a dispus reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. nr.2011430385.

Așadar, ținînd cont de faptul că cauza nr. 2011430229 în temeiul art. 270 alin. (3) Cod de procedură penală, i-a fost distribuită procurorului S. Mîțăblîndă pentru conducerea acțiunilor de urmărire penală, iar ulterior din aceasta a fost disjunctă și prezenta cauză penală, Colegiul conchide că împuternicirile procurorului corect au fost menținute pînă la finisarea urmăririi penale pe cauza nr.2011430385.

Generalizînd cele menționate mai sus, Colegiul atestă că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de aceea argumentele recursului nu pot fi considerate motive sub aspectul casării hotărârii contestate, ca fiind ilegală, or reaprecierea probelor, în modul propus de către avocat în numele inculpaților în recurs, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, astfel constatîndu-se lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Așa dar, analizînd decizia atacată, Colegiul constată că, instanța de apel la examinarea cauzei ținînd cont de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și de decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13.10.2015, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În consecință, Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Munteanu Leonid Ivan și Munteanu Mihail Leonid i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpaților li s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celor vinovați și de toate

circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați, astfel temeuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Melnic Petru în numele inculpaților Munteanu Mihail și Munteanu Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Munteanu Leonid Ivan* și *Munteanu Mihail Leonid*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 08 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti